

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Kurt Aerts

tegen

tscheldt.be

Met een mail van 29 december 2018 dient de heer Kurt Aerts een klacht in tegen tsheldt.be. Aanleiding is een artikel van eind 2018 onder de titel *Kurt Aerts. Maurice-De-Velder-Journalist met grote voorliefde voor porno*. Een respondent die zich niet bekend wil maken en enkel ondertekent met initialen SDB antwoordt met twee mails van 8 en 18 januari 2019, waarop Kurt Aerts repliceert met een mail van 12 februari 2019.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 12 maart 2019. Kurt Aerts woonde de hoorzitting bij. Voor tsheldt.be was er, ondanks herhaald aandringen, niemand aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel is een kort portret van klager. Het omschrijft hem als een Maurice-De-Velder-journalist die deel uitmaakt van een criminele organisatie. De auteur schrijft dat De Velder zijn best doet om Vlaanderen te vergiften met praktijken als fraude, witwassen, oplichting, laster en eerroof, en journalisten zoals klager inschakelt om via Clint en P-Magazine af te rekenen met tegenstanders. Volgens het artikel denken De Velder en klager dat media dienen om wraak te nemen. Het noemt klager “een zelfverklaard porno-expert met een dubieuze voorliefde voor kinderpornografie”.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat het artikel fouten bevat, hem vals beschuldigt en zijn reputatie schaadt. Hij vindt het ook ongehoord dat tsheldt.be volledig anoniem werkt.

De website tsheldt.be vermeldt geen verantwoordelijk uitgever, de auteurs schrijven onder pseudoniemen en iedereen kan anoniem een bericht posten dat door een onbekende moderator wordt beoordeeld. De site hult zich in volledige anonimiteit, wat indruist tegen alle deontologische en wettelijke bepalingen.

Klager zegt dat communicatieconsultant G.V. schuilgaat achter tsheldt.be, wat de berichtgeving over hem en sommige andere mensen verklaart. De site stond tot begin januari 2019 geregistreerd op naam van Groep G, het bedrijf van G.V. Nu is de domeinnaamhouder een zekere Cornelis Diet met adres in Breda. Het pand op dat adres wordt gehuurd door Cordiet BV, een bedrijf dat voor honderd procent in handen is van Groep G. Ook de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen besluit in een recente beschikking dat de link tussen tsheldt.be en G.V. op het eerste gezicht niet uit de lucht gegrepen is. Klager is dan ook zeker dat G.V. de auteur is van het artikel.

G.V. heeft zeven jaar gewerkt voor Maurice De Velder en is daar na een conflict vertrokken. Met artikels op tscheldt.be viseert hij De Velder en zijn (gewezen) medewerkers, onder wie klager. Hij doet dat via een rubriek met zogenaamd satirische portretten van bekende en onbekende mensen. De onbekenden hebben gemeen dat ze allemaal ooit een aanvaring hebben gehad met G.V. G.V. gebruikt zijn rubriek om met hen af te rekenen, de anderen staan er gewoon bij als vulling, zegt klager.

Volgens klager viseert G.V. hem omdat hij in 2014 op Clint.be schreef dat G.V. achter de pornosite godelina.be en de productie van een pornofilm zat en tegelijk veilige kinderfuiven en jeugdvoetbalkampen met AC Milaan organiseerde. Dat klopte allemaal. Maar G.V. zegt dat klager hem in dat artikel beschuldigde van kinderporno. Dat klopt niet. Klager heeft alleen gewezen op de merkwaardige combinatie van activiteiten van G.V.

Deze hele historiek zit achter het portret dat tscheldt.be schetst van klager, en dat vol onwaarheden en valse beschuldigingen zit. Het noemt klager een Maurice-De-Velder-journalist, maar klager werkt al sinds januari 2017 niet meer voor het bedrijf Mediageuzen van De Velder. Daarvoor heeft hij enkele jaren voor Clint en P-Magazine gewerkt.

Maar erger zijn de totaal ongegronde beschuldigingen. Het artikel schrijft dat klager – als journalist – de media gebruikt om af te rekenen met tegenstanders en deel uitmaakt van een criminele organisatie en omschrijft hem als een porno-expert met een dubieuze voorliefde voor kinderporno. Die beschuldigingen zijn onwaar en schaden de reputatie van klager. Bovenal neemt klager aanstoot aan de passage over kinderporno. Die is op niets gebaseerd. Het enige wat klager met porno linkt, is dat hij in 2013 een reportage over porno heeft gemaakt voor Clint en een jaar later een pornoster heeft geïnterviewd. Dat heeft niets met kinderporno te maken.

Tscheldt.be beweert in zijn repliek op de klacht dat er een gerechtelijk onderzoek loopt tegen klager, maar dat is niet waar, zegt klager.

De website tscheldt.be presenteert zich als satire, maar het portret van klager heeft niets met humor of satire te maken en is pure laster en eerroof.

Tscheldt.be heeft het artikel circa twee weken na publicatie aangepast en de passage over kinderporno geschrapt, maar dat doet niets af aan de eerste, lasterlijke versie die al die tijd online heeft gestaan.

TSCHELDT.BE geeft tijdens de procedure met de Raad voor de Journalistiek, ondanks herhaaldelijk aandringen van de ombudsman, geen naam, adres of telefoonnummer van de verantwoordelijk uitgever van de site of de auteur van het betwiste artikel. De mails van tscheldt.be zijn ondertekend met SDB of Faustus.

SDB zegt dat tscheldt.be een Nederlandse website naar Nederlands recht is, die wegens de geplande publicatie van een reeks cartoons beducht is voor zijn veiligheid. Maar het gevaar komt blijkbaar ook van klager, zegt SDB.

SDB zegt dat tscheldt.be niet over één nacht ijs is gegaan bij de publicatie van het artikel. Volgens de site loopt er een gerechtelijk onderzoek naar klager, Maurice De Velder en enkele andere mensen uit de entourage van De Velder.

De satirische link tussen klager en het gebruik van woorden als porno en kinderen in dezelfde zin was volgens SDB niet vergezocht. Hij verwijst daarvoor naar een artikel van enkele jaren geleden op Clint.be over een Vlaamse pornofilm, waarin klager een zekere Y, ex-werknemer van De Velder, betichtte van kinderporno omdat die betrokken was bij de organisatie van veilige kinderfeesten. Het was dus klager die in zulke taal en bewoordingen schreef.

SDB heeft het niet alleen over Y, maar ook over G.V., eveneens ex-werknemer van Maurice De Velder. SDB zegt dat De Velder G.V. wil afmaken en verwijst daarvoor naar een audiotape en een sms die hij in handen heeft. De Velder gebruikt volgens SDB een publieksmedium om wraak te nemen op G.V., zoals blijkt uit twee artikels op P-Magazine.be, die leugens bevatten over de link tussen G.V. en de pornosite Godelina en over het ontslag van G.V. bij The Wall Street Journal, waar hij ooit werkte.

Tscheldt.be zegt ten slotte dat de klacht van klager rijkelijk laat komt omdat de verwijzing naar kinderpornografie in het artikel verwijderd is.

BESLISSING

Tscheldt.be werkt volledig anoniem of met pseudoniemen. De code van de Raad voor de Journalistiek bepaalt dat een journalist loyaal en verantwoordelijk handelt, wat impliceert dat hij werkt met open vizier en zich niet verschuilt achter volledige anonimiteit. De Raad is daarom van oordeel dat de volledige anonimiteit niet strookt met de basisprincipes van de code. Het argument van tscheldt.be, dat het beducht is voor zijn veiligheid wegens de geplande publicatie van een reeks cartoons, doet daar niets aan af.

Tscheldt.be uit met de passages over lidmaatschap van een criminele organisatie en kinderporno ernstige beschuldigingen over feiten die strafrechtelijk als misdrijf omschreven en vervolgbaar zijn, maar voert geen enkel element aan dat die beschuldigingen ondersteunt. Tscheldt.be noemt zichzelf een satirische website, maar maakt het satirische karakter van het artikel over klager op geen enkele manier duidelijk, wat het artikel het aanzien geeft van een gewoon portret. Ook in zijn repliek op de klacht maakt de respondent van tscheldt.be niet aannemelijk wat het stuk als satire zou kwalificeren. Integendeel, in een uitvoerig betoog tracht hij aannemelijk te maken dat de beschuldigingen voor waar moeten worden aangenomen. Daarom is de Raad van oordeel dat het artikel indruist tegen artikel 25 van de code dat bepaalt dat een journalist geen ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen uit.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 25 april 2019